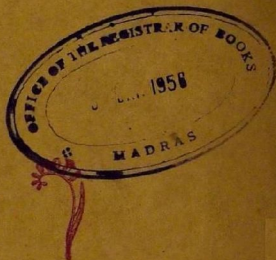

43

திருநள்ளாற்றுத் - -

- - தலவாலாறு.

43
1-56

தள்ளாறன் தேவஸ்தான
வெளியீடு.

உ
சிவமயம்.

திருநள்ளாற்றுத் தல வரலாறு.

ஆக்கியோர்:
திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீன
சைவப்பிரசாரகா,

திறுக்கை,
திரு. மீ. சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள்

xx

திருநள்ளாறன் தேவஸ்தான வெளியீடு.

*

யதார்த்தவசனீ பிரஸ்,
கும்பகோணம்.

(இரண்டாம் பதிப்பு.)

5000 காப்பிகள்.

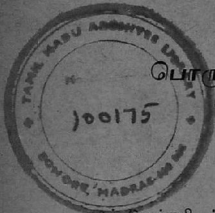
1955

*

இதன் விலை]

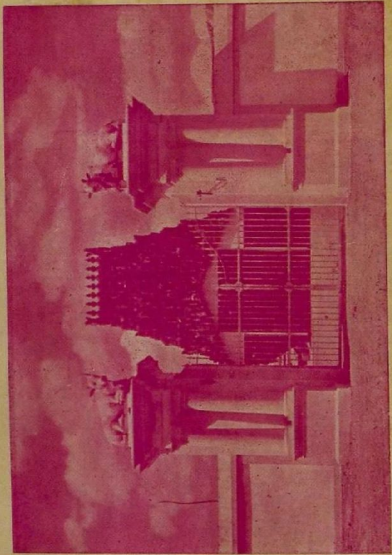
[அணு 4௨

Q2333 2193 T
N 55

பொருளடக்கம்.

	பக்க எண்
தலம் இருக்குமிடம்	1
சப்தவிடங்கர் வரலாறு	2
தலப்பெயர்கள்	3
சூலய அமைப்பு	3
மூர்த்திகள்	4
தீர்த்தங்கள்	4
பூசித்துப் பேறுபெற்றவர்கள்	6
புராண வரலாறு	7
திருவிழாக்கள்	13
பாடல்கள்	13

கோவிலின் முந்தேற்றம்.

சிவமயம்.

திருநள்ளாற்றுத் தல வரலாறு.

போகமார்த்த பூண்முலையாள் தன்னோடும் பொன்னகலம்
பாகமார்த்த பைங்கண் வெள்ளேற் றண்ணல் பரமேட்டி
யாகமார்த்த தோலுடையன் கோவண வாதையின்மேல்
நாகமார்த்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே.

— திருஞானசம்பந்தர்.

1. தலம் இருக்குமிடம்.

காவிரி பாய்தலால் கவின்பெற்று மிளிரும் சோழ
வளநாட்டில் மிகப்பழமையானதும், மூர்த்தி தலம் தீர்த்த
மென்னும் மூன்றினாலும் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்ததும், முன்
னாளில் நம் சைவ சமயத்திற்குப் புத்தியூர் அளிக்கத் திரு
வாலவாயில் அனலிடைப்பட்டும் வேகாதிருந்த “போக
மார்த்த பூண்முலையாள்” என்னும் பச்சைப் பதிகத்தை
உடையதுமாகிய பெருமையினைப் பெற்றதும், திருநள்ளாறு
என்னும் இத்தலம். அரிசொல்நதிக்கும், வாஞ்சைநதிக்கும்
இடையிலுள்ளது. பேரளம் புகைவண்டி நிலையத்திலிரு
ந்து காரைக்கால் செல்லும் இருப்புப்பாதையில் ஒரு புகை
வண்டி நிலையமாகவும் அமைந்துள்ளது. எனினும் ஆலயம்

புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து தென்புறம் அரை நாழிகை தூரத்தில் உள்ளது. இத்தலத்துக்கு வடகிழக்கில் தக் களுநம், கிழக்கில் காரைக்காலும், தெற்கில் சியாத்த மங்கையும் இருக்கின்றன. மேலும், இத்தலம் சப்தவிடங்கத் தலங்களுள் ஒன்றாகவும் விளங்குகின்றது.

2. சப்தவிடங்கா வரலாறு.

முன்னாலில் திருமால் மகப்பேறு வேண்டிச் சிவபெருமானை அம்மையாரோடுங் கந்தரோடும் மார்பகத்து வைத்துப் பூசித்து அருள்பெற்ற மூர்த்தியை அவர்பாற் பெற்று பூசித்துவந்த தேவேந்திரன் வலாசுரனை வெல்லத் தனக்குத் துணைசெய்த முசுகுத்தச் சக்கரவர்த்திக்குப் பரிசளிக்க விரைந்து காமதேனு, கற்பகம், இந்திராணி முதலியவைகளை யன்றி யாது வேண்டினும் ஈவோம்” என்று சொல்ல அதற்கு முசுகுத்தன். “நீ உன் பூஜா மூர்த்தியைத் தருவாய்” என்ன, தான் அறியாதகூறிய சொல்லுக்கு மாறு பாடின்றிக் கொடுக்க நேர்ந்தமையால் தேவேந்திரன் அப் பூஜா மூர்த்தியைப்போல் ஆறு உருவங்களைத் தெய்வக் கம் மியனால் செய்துகொடுக்க அப்போது முசுகுத்தன் இறைவரருளாலுணர்ந்து மூலமூர்த்தியையே அடையாளங்கண்டு கேட்கத் தேவேந்திரன் மூலமூர்த்தியோடு அவ்வாறையும் சேர்த்துக்கொடுத்தனன். அவற்றுள் திருவாதூரில் மூலமூர்த்தியையும் ஏனைய மூர்த்திகளைத் திருள்ளாறு திருநா கைக்காரோணம், திருக்காராயில், திருக்கோளிலி, திருவான் மியூர், திருமறைக்காடு என்ற ஆறுதலங்களிலும் பிரதிட்டை செய்துவழிபட்டான். அவ்வேழும் சப்தவிடங்கத் தலங்களெனப்படும். அவ்வேழில் இத்தலத்து விடங்கத்

தியாகர் திருநாமம் நகலிடங்கள் என்பதாகும். நடனம் உன்மத்த நடனம் எனப்படும்.

3. தலப் பெயர்கள்.

ஆதிகாலத்தில் பிரமதேவர் பூசை செய்ததால் ஆதிபுரியெனவும், தலவிருகம் தருப்பையாதலால் தருப்பரண்யமெனவும், நகலிடங்கரை பிரதிட்டை செய்தமையால் நகலிடங்குபுரமெனவும், நளச்சக்கரவர்த்தி வழிபட்டமையால் நளேச்சுரம் எனவும் பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்நான்கு பெயர்களும் முறையே நான்கு யுகங்களுக்கும் வழங்கப்படுகின்றன. நளன் என்னும் பெயர்ச்சொல்லின் அன்விசுதிக்கெட்டு ஆறு என்னும் சொற்புணர்ந்து நள்ளாறு என்றாயிற்று அஃதாவது நளனுக்கு நன்னெறி காட்டிய தலம் எனப் பொருள்படும். அன்றியும், நல்லாறு என்பது நள்ளாறு என மருவி வழங்குவதெனினும் ஒக்கும்.

4. ஆலய அமைப்பு.

ஆலயம் ஊரின் நான்கு பெரிய வீதிகளுக்கு நடுவண் கிழக்குச் சன்னதியாய் அமைந்திருக்கிறது. கிழக்கில்மட்டும் இராஜகோபுரமிருக்கிறது. இரண்டு பெரு மதில்களுள்ளன. இறைவர் சன்னிதி கிழக்கு முகமாயும், அம்மையார் சன்னிதி முதற்பிரகாரத்தில் சோபனமண்டபத்தில்தெற்கு முகமாயிருக்கிறது. சனீசுர பகவான் சன்னிதி கிழக்கு முகமாய் அம்மையார் சன்னிதிக்கு முன்புறம் அமைந்துள்ளது. மூலத்தானம் எழுந்தருளியிருக்கும் கற்பக்கிரகத்துக்குத் தென்புறமாய் விடக்கத் தியாகர் மண்டபம் அமைந்திருக்கிறது. அர்த்தமண்டபம், சபாமண்டபம்

முதலியனவும் விசாலமாக அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. உட்பிரகாரத்தில் பரிவார மூர்த்தங்களுக்கு மாடப்பத்தி களமையப்பெற்றிருக்கின்றன. சபாநாதருக்கும் வயிரவருக் கும் தெற்கு முகமாய்ச்சேர்ந்த மண்டபமமைந்து இருக் கிறது. கோபுர வாயிலுக்கு வெளியே வடபுறமாய் உற்சவ மண்டபமும், அதற்குமுன் இடையன் முத்திமண்டபமு மிருக்கின்றன.

5. மூர்த்திகள்.

இறைவனது திருநாமங்கள் ஆதிமூர்த்தி, திருப் பரணியேசுவரர், நள்ளாறர். அம்மையாரது திருநாமம் போக மாந்தழ்வுண்முலையாள், பிரானேஸ்வரி, விராயகர் திருநாமம் கற்பக விநாயகர் சுவர்ணவிநாயகர். நகலிடங்கத்தியாகரது அம்மன் திருநாமம் நீலோற்பலாம்பாள். அன்றிச் சபாநாதர் பைரவர், தென்முகப்பெருமான், அறுபான்மூன்று வகை யடியார்கள், தொகையடியார் ஒன்பதின்மர், வள்ளி தெய்வ யாணை சமேத முருகப்பெருமான், சண்டசுர் முதலிய மூர்த் தங்களுமிருக்கின்றன. இத்தலத்தில் சனீசுரபகவான் மிகச் சிறப்புடையதும் மூர்த்திகாமுடையதுமாகும். எனைய கிரகங்களில்லை. அகத்தியர் முதலிய சப்தரிஷிகள் பூசித்த இலிங்கங்கள் உட்பிரகாரத்துமாடப்பத்தியில் மேல்புறமிருக் கின்றன அதன் வடபுறம் இலக்குமி தேவியுமிருக்கின்றன.

6 தீர்த்தங்கள்.

இத்தலத்திற்கு அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களாகிய எண் மர்களாலும் அமைக்கப்பட்ட தீர்த்தங்கள் கிழக்குமுதலாய் வலமாகத்தொடங்கி அமைந்துள்ளன. சிறப்பாக ஆலயத்

தின் சன்னிதிக்கு நேரே கீழ்ப்பால் பிரமதேவன் தனது தண்டாயுதத்தால் அமைத்துப் பெருமானுக்கு அபிடேகஞ் செய்த பிரமதீர்த்தம் ஒன்று உன்மி. அதில் கியதியாய் முழுகுவோர்கள் பிரமபதம் சேர்வர். கோயிலுக்குத் தென்பால் அம்மையார் சன்னிதிக்குநேரே மதிலுக்கு அணிமையில் வாணிதீர்த்தம் அமைந்திருக்கிறது. அதில் முழுகுவோர்க்கு எல்லா கலைஞானங்களும் உண்டாகும். ஆலயத்திற்கு வடபால் அன்னதீர்த்தமும், அகத்தியர்தீர்த்தமும் இருக்கின்றன. ஆலயத்துக்கு வடமேற்றிசையில் நளதீர்த்தமிருக்கிறது. அதில் முழுகுவோர்க்கு எல்லா கிரகதோஷங்களும், பீடைகளும் நிவர்த்தியாகும். அதற்கு அண்மையில் நளகூபம் ஒன்றுண்டு. அது நளன்பொருட்டாக இறைவன் காசிக்கங்கையை வருவிக்கத் தனது சூலாயுதத்தால் உண்டாக்கித்தந்தது. அக்கூபத்தைத் தரிசிப்பதன்மீது முழுகும் வழக்கமில்லையென்று புராணம் கூறும்.

7. மண்டைத் தீர்த்த வரலாறு.

இப்பெயர் பிரம தீர்த்தத்திற்கே வழங்குகிறது. இவ்வாலயப் பசுநிறைமேய்க்கும் கிதாரி என்னுமோர் இடையன் தினக்தோரும் சுவாமிக்கு அபிடேகிக்கக் கொடுக்கும் பாலை ஆலயக்கணக்கன் ஒருவன் வரவு வைக்காமல் விலைப்பால் வாங்கினதாய்க் கணக்கெழுதி வைத்துக்கொண்டு தான் அப்பொருளை அபகரித்துவந்தான். அரசன் வந்து கணக்குப் பரிசோதனை செய்யுங்கால் பால் வராமலுக்கு இடையனைக் காரணம் கேட்டபோது நான்தவறாமல் கொடுத்தவருகிறேனென்ன, அதற்குச் சான்றுயார் என்று வினவினான். 'இவ்விழைவரேதான் சாட்சி' என்று இடையன் சொல்லக்

கேளாது, ஓர் இரவு முழுதும் ஓர் ஆறையில் அவனைச் சிறைசெய்துவைக்க அப்பொழுது அவ்விடையன் கனவில் தருப்பரண்யேசுவரர் தோன்றி “அன்பனே நானையும் உன்னை துன்புறுத்தி வினவினால், அக்கணக்களைச் சந்தியில் பிரமாணம் செய்யுமாறு செய்வாய்; அப்போது நாமே வந்து உனக்குச் சாட்சிசொல்லி அவனையும் தண்டிப்போம்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளக் கேட்டு, அவ்வாறே மறுநாள் இடையன் பிரமாணம் செய்யச்சொன்னான். அக்கணக்கன் பிரமாணம் சொல்லும்போது இறைவர் தோன்றி அப்பாசு கணது தலை கொய்யும்படி குலாயுதத்தால் வீச, அத்தலை போய் விழுந்த குளமே மண்டைக் குளமெனப் பெயர் பெற்றது. அது மருவி இப்போது மட்டைக்குளமென வழங்குவதாயிற்று. அத்தலை சிதைத்தோட அப்போது நந்தியும் பவிபிடமும் விலகிக்கொண்டன. இப்போதும் அவைகள் விலகியிருப்பதைக் காணலாம். பிறகு அவ்விடையனுக்கும் அவன் மனைவிக்கும் இறைவன் முத்தி கொடுத்தருள அவ்விடையன் வேண்டுகோளின்படி அக்கணக்கனுக்கும் முத்திகொடுத்தருள அம்மூவரும் சந்தியில் தென்பாஸ் சிலையுருவாய் ஓர் மண்டபத்தில் வைக்கப் பட்டிருக்கின்றனர்.

8. பூசித்துப் பேறுபெற்றவர்கள்.

திருமால், பிரமன், இந்திரன், முசுருந்தன், அஷ்ட திக்குப்பாலகர் முதலியோர்களும், அகத்தியர் முதலிய சப்தரிஷிகளும், அர்ச்சுனன், நளன், கலிங்காதிபதி, உருசி ராசன், வாணி, அன்னப்பறவை முதலியோர்களும் பூசித்துப் பற்பல வரங்களைப் பெற்றுள்ளார்கள்.

9. புராண வரலாறு.

நளமகாராஜனுக்கு கலி நீங்கியது.

நிடதநாட்டு மன்னனாகிய நளச்சக்கரவர்த்தி விதர்ப்ப நாட்டு மன்னன் புத்திரியாகிய தமயந்தியைச் சுயம்வரத் தால் மணம்செய்தபோது, தாம் தாம் மணம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று எண்ணி வந்திருந்த தேவர்களனைவரும் நாணமும் பொறாமையு மடைந்து இவ்விருவர் வாழ்வையும் பிரிக்க நினைந்து சனீசரபகவானிடம் முறையிட்டனர். அவரும் அதற்கு இசைந்தவராய் அம்மன்னன் வழுவந் காலம் எதிர்பார்த்திருந்து அவனைப் பற்றிக்கொண்டு சூதாடும்படி செய்தார். நளன் நாரும் நகரமுமிழ்ந்து தன் மக்களையும் மாதுலன்பால் விடுத்து மனைவியோடும் தானகும் புக்கான். கானகத்தில் மனைவியையும் பிரித்து காற்கோடகனூல் திண்டப்பட்டுத் தன் உருவமும் வேறுபாடுற்று வேற்றரசனிடம் புதுத்து இரத சாரதியாய் இருந்துவந்தான். மனைவியும் பிரிந்த நாயகனைத் தேடியலைந்து காணாது மனந்தளர்ந்து வருந்தி மேனியழகெலாம் குன்றி விதிவழி தந்தையார் மானிகைக்குப் போயிருந்தாள். தந்தை தன் மகனென உணர்ந்து மீண்டும் நளமகாராஜனைத் தமயந்திபால் சேர்த்துவைத்தற்கெண்ணி மறுமுறையும் சுயம்வரம் ஏற்படுத்தினான். அப்போது அரசனோடு சாரதியாய் வந்த நளன் உண்மையுணர்ந்து தமயந்தியையும் மக்களையும் கண்டு மகிழ்ந்து அளவளாவி மாதுலன்பால் விடைபெற்று அவர்களுளிடம் தன்னுடையதான. பிறகும் அவன் உண்மக்தர் பிசாசுர்போல அறிவுநிலை கலங்கியிருப்ப, நாரதர் அங்கு வந்து சனீசரபகவானுல் பீடிக்கப்பட்டிருக்கும் அவனைப்பார்த்து தீர்த்தயாத்திரைசெய்யும்படி சொன்னார் அவ்வாறே

கங்காதீரம் முதல் காவிரிவரையிலுமுள்ள எல்லாக் தீர்த்தங்
களிலும் சென்று கீராடியும் தீராமல் திருக்கோகர்ணம்
செல்லுங்கால் அங்கு வதிந்த பாதத்துவாசமுனிவரால் இத்தல
மாட்சி உபதேசிக்கப்பெற்று மனைவி மக்களோடும் காடுமலை
யுங் கடந்து இத்தருப்பாரணயம் வந்து தீர்த்தமாடி ஆலயம்
புகுமுன் சன்னதியில் இறைஞ்சிச் சிரமேற் கைகுவித்துக்
கொண்டு செல்லும்போது, காகவூர்தியும் காகக்கொடியு
முடையவராய் கருத்த மேனியும் சூலாயுதமுங்கொண்டு
சனிபகவான் இனிமேலும் இத்தனை வருத்தினால் சிவபெரு
மான் திருவுளத்துக்கு அபராதியாவோம் என அஞ்சி
மின்னற்கொடிபோல் திடீரென விலகி இறைவனது திருவடி
களை வணங்கி அங்கு அமர்ந்தார். பின்னர் நளமகாராஜனும்
பன்னுள்வழிபட்டுக்கொண்டிருந்து திருப்பணிதன் பலவும்
செய்து திருவிழா முதலியனவும் சிறப்புற நடாத்தி வரம்
பல பெற்றுய்ந்தான். இவ்வாலாற்றைத் திருஞானசம்பந்த
சுவாமிகள் தேவரா பாசுரத்திற் சிறப்பித்திருத்தலைக்
காணலாம்.

விளங்கிழை மடந்தை மலைமங்கை யொருபாகத்
துளங்கொள விருத்திய வொருத்தனிட மென்பர்
வளங்கெழுவ தீபமொடு தூப மலர்தூவி
களன் கெழுவி நாளுவழி பாடுசெய் நள்ளாறே;

அன்று முதலாய் நளன் கெட்டுக்கொண்டபடி சனி
பகவான் அத்தலத்திலமர்ந்து ஏவல், வைப்பு, கிரகதோஷம்
இவைகளால் பிடிக்கப்பட்டுத் துன்புறுவோர்க்கு நிவர்த்தி
செய்து அருளுகின்றனர். ஆதலால் சனீசுரபகவான் ஒரு
இராசியிலிருந்து மற்றொரு இராசியில் பிரவேசிக்கும் காலமா

கிய சனிப் பெயர்ச்சிக் காலங்களில் எண்ணிறந்த மக்கள் தில திபமிட்டு வழிபாடுசெய்து நற்பேறு பெருகின்றார்கள். மற்றைய நாட்களிலும் அநேகர் வந்து வழிபடுகின்றனர்.

கலிங்காதிபதி பாப விமோசனம்.

கலிங்கநாட்டு மன்னன் மறையவர்களை அசுவ மேத யாகஞ்செய்ய வருவித்து அனைவரையும் முகம னோடு உபச ரித்து அரசன் மனையுட்சென்றான். பிறகு பார்க்கனென் னும் வேதியன் வந்து அரண்மனை வாயலிற் காத்திருந்தும், தூதர்பூற் சொல்லியனுப்பியும் அரசன் தன்னை வந்தழை த்து மரியாதை செய்யாததால் கோபித்து அரசனையும் அவன் மனைவி மக்களையும் காட்டாணையாகும்படி சபித்தான் மன்னனும் மனைவி மக்களுடன் காட்டாணைகளாகி கானகத் துத்திரித்தகொண்டிருந்தான். அவர்களை நாரதர் சந்தித்து முன்னிலைமையை யுணர்த்தி “நீங்கள் இச்சாபந் தீரவேண் டில் நள்ளாறுசென்று பிரமதீர்த்தத்தில் நீராடி இறைவனை வழிபடுவீர்களாக” என்றனர். அதன்படி கலிங்காதிபதி மனைவி மக்களோடும் இத்தலத்து பிரம தீர்த்ததின் கரை யணுக, முழுகிறோது நீர்த்துளி அவர்கள்மீது விழுதலும் யானையின் உருவம் மாறி மானிட உருவம் பெற்று நின் றார்கள். அனைவரும் இறைவனது அருளையும் தீர்த்தத்தின் பெருமையையும் புகழ்ந்தனர். பின்னும் அத்தடாகத்தில் முழுகி ஆலயத்தையடைந்து அம்மையப்பரை வணக்கித் துதித்து அங்கு பலராளிருந்து பணிகளியற்றிவிழா முத லியன செய்து வரம்பெற்றுத் தன் நாட்டைந்து வாழ்ந்து வந்தான்.

உருசிராஜன் வரம்பெற்றது.

அவந்தி நாட்டு மன்னன் உருசிராஜன் என்பவன் பரத்துவாச முனிவரைத் தானங்களுட் சிறத்ததும் அது செய்தற்குரிய நாடும் தலமும் வினவ, அம்முனிவர் தானத் திற் சிறத்தது அன்னதானம் எனவும், அதற்குரிய நாடு சோழநாட்டே எனவும், அதிலும் திருநள்ளாற்றுத் தலம் மிகச் சிறப்புடையது எனவும் சொன்னார். மன்னன் மகிழ்ந்து அரசியலை மந்திரிபரல் விடுத்த, இத்தலத்தில் வந்தி ருந்து அன்னதானங்கனியுற்றி சிறப்பாகத் தனூர்மாசத்து பெள்ளர்நமியில அன்னதானங்களை அடியார்களுக்கு மற் றும் வேண்டினவரும் கொடுத்து இறைவனை வழிபாடு செய்துகொண்டிருந்தான். ஒருநாள் தருப்பாரண்யேசுவர் அவன் முன்தோன்றி காட்சியளித்து “உனக்கு வேண்டிய வரம்பாது” என்ன “அழியாப் பேரின்பமாகிய நின் திரு வடிப்பேறே வேண்டு” மென்று பெற்று, மறு பிறப்பில் துறவுபூண்டு இத்தலத்தை யடைந்து வழிபட்டுச் சாயுச்சம் அடைந்தான்.

கோஹத்தி நீங்கியது.

கோதாவரி நாடாளும் தூயகண்டவர்மன் என்னும் மன்னன் புத்திரகாமேஷ்டியாகம் செய்து மகப்பெற்ற மகிழ்ச்சியினால் வேள்கிசெய்த மறையவர்க்கு நூறு பசுக்களையும் மற்றைய வேதிவர்க்கு வேறுபல தானங்களையும் கொடுத் தான். அப்போது பொறுமையுற்ற இரு வேதிவர் ஓர் பசுவைப் பிடித்துக்கொண்டு தன்னது தன்னது எனச் சண்டையிட்டுத் தங்கள் கையிலிருந்த தண்டால் அடித்துக் கொன்றனர். அப்பாதகத்தால் கோஹத்தி பற்றக் கான

கத்திலலைந்து வருந்துங்கால் உரோமசர்மன் என்னும் வேதியன் கண்டு “இக்கொடும் பாவமாகிய சண்டாளம் எவ்வுபாயத்தாலும் தீராததாகும், நீங்கள் இருவரும் தருப்பாரண்யம் சென்று தீர்த்தமாடி இறைவனை வழிபட்டால் தீருமென்று” சொல்ல, அவ்விதமே இருவரும் ஓர் சிவராத் திரியில் இங்கு வந்தனர். அப்போது தீர்த்தமாடிவருவோரது தலைமயிர்த்திவலை இவர்கள் மேற்படுதலும் உருவம் முன்நிலைமாறி காந்தியோடு தோன்றக்கண்டு மகிழ்ந்து ஆலயம் புக்குப் பிரானேஸ்வரியையும் தருப்பாரண்யேசுவரையும் பலநாள் வழிபட்டுக்கொண்டிருந்து அப்பாதகத்தோடு அகப்பற்றும் புறப்பற்றும் நீங்கிச் சிவலோகஞ் சேர்த்தனர்,

அக்கினி வண்ணர் முத்தியடைந்தது:

காம்பிலி தேசத்துத் தெண்டிகுப்தன் என்னும் வைசிகனது மைந்தர் இருவர்களுக்கு தந்தை வைத்துப்போன பொருள்முழுதும் கற்பிற் சிறந்த தம்மனைவியை விட்டு வேசையர் வலையிற்பட்டதால் அழிந்துபோக, அவர்கள் உணவும், உடுக்க உடையுமின்றிக் களவுபுரிந்து சிறைப்பட்டனர், அதினின்று தப்பியோடி வழிபறித்துண்டு வருராளில் பொய்யா விரதி என்னும் மறையவனைக் கண்டு அவனது பொருள்களைப் பறிக்க நெருங்கினர். அம்மறையோன் அவர்களுக்கு நற்புத்திகூறி “நீங்கள் உய்யும்வகை சொல்லுகிறேன் கேண்மினென்று” இத்தலமகிமை அனைத்துங்குறித் தானும் உடன்வந்து இவர்களைத் தருப்பாரண்யேசுவரையும் பிரானேஸ்வரியையும் தரிசனம்செய்து வைத்தான். பாமனைக் கண்டதும் நல்லுணர்வு வந்து இறைவனைப் பலவாரூய்த் தோத்தரித்து வழிபாடுகளும் செய்துகொண்டு தென்பாலுள்ள மடாலயத்தில் தங்கியிருந்தனர், அவர்

களுக்கு மாணந்தகாலத்தில் இறைவன் ம்ருத்யஞ்சயமந்தி
ரத்தை செவியில் உபதேசித்தனர். அதனால் பவநெறி
நீங்கி முத்தியின்பம் பெற்றனர்.

பச்சைப் பதிக வரலாறு:

முன்னாலில் பாண்டியநாடு முழுவதும் சமணசமயத்
தால் மூடப்பட்டிருந்தது. அந்நாட்டரசனாகிய கூண்
பாண்டிய னென்னும் மன்னவனும் அச்சமயஞ்சார்ந்தனன்.
அம்மன்னனது மனைவியாகிய மங்கையர்க்கரசியாரும் மந்தி
ரியாராகிய குலச்சிறையாரும் சைவநெறி தவறாது வழிபட்
டுத் திருநீற்றைப் பாதுகாத்து வந்தனர். அப்போது
திருஞானசம்பந்தர் மெய்ஞ்ஞானத்தோடும் திருவருள்
பெற்றமை கேள்விப்பட்டி தம்நாட்டிற்கு அழைக்க அமணர்
கள் அதுகண்டு பொறுமையுற்று அடியாரோடும் சுவாமிகள்
தங்கியிருந்த மடத்தில் தீக்கொளுவினார்கள். அதையுணர்ந்த
திருஞானசம்பந்தர் இவ்வெப்பு நோயாய் அரசனுக்காகுக
வென்று பதிகம் பாடியருளவே அரசன் தீப்பினியால்
பெருந்துயருறக்கண்டு இருசமயத்தாரும் தீர்க்கத்தலைப்
பட்டனர். அவ்வாறில் அமணர்கள் தோல்வியுற்றனர்
திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருநீற்றுப் பதிகம்பாடி
மன்னவனுக்கு திருவாலவரயார் திருநீற்றைப் பூசி நோய்
தீர்த்தருளினார்கள். அதுகண்டும் தேராத அமணர்கள்
பின்னும் வாதுக்குத் தொடர்ந்தனர். அப்போது இருவர்
மந்திரமும் ஏட்டில் வரைந்து தீயிலிட வேகாதிருந்ததே
வெற்றியுற்றதாமென சூளுரைத்துக்கொண்டு தீயிலிட
அமணர்கள் இட்டவேடு தீக்கிரையாயிற்று. திருஞான
சம்பந்தர் திருவருள் வழிநின்று தான் முன்பாடிய திரு
முறையை வணங்கிக்கயறுசாத்த அப்போது இத்திரு

நள்ளாற்று முதற்பாசுரமாகிய போகமார்த்த பூண்முலையாள் என்னும் பாசுரங் கிடைத்தது. அதனைத்தியிலிட அப்பதிகம் எழுதியவடு வேகாதுநின்று சைவ சமயத்திற்கு உயிர்தந்ததுமன்றித் தன்னிறமும் பசுமைபெற்றிருந்தமையால் இப்பதிகத்திற்குப் பச்சைப் பதிகமெனப் பெயர் வழங்குவதாயிற்று. அன்றியும் சைவ சமயத்திற்கு உயிர்தந்த காரணம்பற்றியே நள்ளாற்று அம்மையாருக்கு பிரானேஸ்வரி என்ற நாமமும் வழங்குவதாயிற்று. இவ்வரலாற்றைப் பெரிய புராணத்தில் விரிவாய்க்காணலாம்.

10. திருவிழாக்கள்.

இத்தலத்தில் மகுடாகம விதிப்படி ஆறுகாலம் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. சனீசுரபகவானுக்கு நான்கு கால பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. சனி வாரந்தோறும் விசேஷ அருச்சுனன்களும் நடைபெறும். அன்று அனேகர் வந்து திலதீபமிட்டு வழிபாடு செய்வார்கள். அன்றியும் சனிப்பெயர்ச்சிக் காலங்களில் சிறப்பான அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெறும். வைகாசி உத்திராட்டாதியில் துவசாரோகணமாகி பதினெட்டு நாட்களுக்குப் பிர்மோற்சவம் நடைபெறுகின்றது. அவ்வுற்சவ முடிவில் இடையனுக்குக் காட்சிகொடுத்து முத்தியளிக்கும் ஐதிகம் நடத்தப்படுகின்றது. தனுர்மாசு பெளர்ணமியில் பலரும் வந்து அனனதான முதலியன செய்வார்கள்.

11. பாடல்கள்.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் பதிகங்கள் நான்கு, திருநாவுக்கரசு நாயனார் பதிகங்கள் இரண்டு, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பதிகம் ஒன்று ஆகப்பதிகங்கள் ஏழு. இதில்

திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் நான்கில் பாடகமேல்லடிப் பாவை யென்ற தொடக்கத்தையுடைய பதிகம் திருவால வாயில் நள்ளாற்றைச் சேர்த்துப் பாடப்பெற்றிருக்கிறது. இதையன்றிக் தலபுராணமொன்று 307 பாடல்களால் பாடப்பெற்றிருக்கிறது அருணகிரிநாதரால் பாடப்பெற்ற திருப்புகழ் பாடலும் ஒன்று உண்டு.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் தேவாரப்பதிகத்தில் நள்ளைச் சிறப்பித்து அவன் பூசித்த நள்ளாறு எனக் குறிப் பிடப் பட்டிருக்கிறது. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தமது தேவாரப் பதிகத்தில் “நள்ளாறு என நம்மினை நாசமே” எனவும், “நள்ளாற்றாளை நான் அடியேன் நினைக்கப் பெற்றுய்ந்தவாறே” எனவும் சிறப்பித்திருக்கின்றார்கள். சுந்திராமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரத்தில் “தன்னைத் திரு வெண்ணையநல்லூரில் பழமையாகிய தமிழில் எழுதப்பட்ட ஆவணமாகிய ஒலையைக் காட்டி ஆளாகக்கொண்ட நற் பதத்தை நள்ளாற்றை அமுதை நாயினேன் மறந்து என் நினைக்கேனே” யென்று கூறி இத்தலத்தைப் பாராட்டுவ ராயினர். இக்குறிப்புகளைப் பின்னர்த் தரப்பட்டுள்ள தேவாரப் பதிகங்களிற் காணலாம்.

திருமுறைகள்

பண் - நட்ப்பாடை,
திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்
திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடக மெல்லடிப் பாவையோடும்
படுபிணக் காடிடம் பற்றிநின்று
நாடக மாடுகள் ளாறுடைய
நம்பெரு மானிது என்கொல்சொல்லாய்
சூடக முன்னை மடந்தைமார்க
டுணைவ ரொடுந்தொழு தேத்திவாழ்த்த
சூடக மாட நெருங்குட
லாலவா யின்கண் அமர்ந்தவாறே.

1

திங்களம் போதுஞ் செழும்புணலுஞ்
செஞ்சடை மாட்டயல் வைத்துகந்து
நங்கண் மகிழுகள் ளாறுடைய
நம்பெரு மானிது என்கொல்சொல்லாய்
பொங்கிள மென்முலை யார்களுடும்
புணையி லாட நிலாமுனைக்கும்
அங்கழ கச்சுத மாடக்கூட
லாலவா யின்கண் அமர்ந்தவாறே.

2

தண்ணறு மத்தழங் கூலிளமும்
வெண்டலை மாலையுந் தாங்கியார்க்கும்
நண்ணல் அரியநள் ளாறுடைய
நம்பெரு மானிது என்கொல்சொல்லாய்
புண்ணிய வாணரும் மாதவரும்
புகுந்துட னேத்தப் புணையிழையார்
அண்ணலின் பாட லெடுக்குங்கூட
லாலவா யின்கண் அமர்ந்தவாறே.

3

பூவினில் வாசம் புனலிற்பொற்புப்
 புதுவிரைச் சாந்தினி னுற்றத்தோடு
 நாவினிற் பாடநள் ளாறுடைய
 நம்பெரு மானிது என்கொல்சொல்லாய்
 தேவர்கள் தானவர் சித்தர்விச்சா
 தார்கணத் தோடுஞ் சிறந்துபொக்கி
 ஆவினி லுந்துகந் தாட்டுக்கூட
 லாலவா யின்கண் அமர்த்தவாறே.

4

செம்பொன்செய் மாலையும் வாசிகையுஞ்
 திருந்துபு கையும் வியும்பாட்டும்
 நம்பும் பெருமைநள் ளாறுடைய
 நம்பெரு மானிது என்கொல்சொல்லாய்
 உம்பரு நாகரு லகந்தானு
 மொலிகடல் சூழ்ந்த வுலகந்தோரும்
 அம்புத நால்களா னீடுக்கூட
 லாலவா யின்கண் அமர்த்தவாறே.

5

பாகழந் தேவியை வைத்துக்கொண்டு
 பைவிரி துத்திப் பரியபேழ்வாய்
 நாகழம் பூண்டநள் ளாறுடைய
 நம்பெருமானிது என்கொல்சொல்லாய்
 போகழு நின்னை மனத்துவைத்துப்
 புண்ணியர் நண்ணும் புணர்வுபூண்ட
 ஆகழு டையவர் சேருக்கூட
 லாலவா யின்கண் அமர்த்தவாறே.

6

கோவண ஆடையு நீறுப்புச்சங்
 கொடுமழு வேந்தனுஞ் செஞ்சடையும்
 நாவணப் பாட்டுநன் ளாறுடைய
 நம்பெரு மானிது என்கொல்சொல்லாய்
 பூவண மேனி யிரையமாதர்
 பொன்னும் மணியுங் கொழித்தெடுத்து
 ஆவண வீதியி லாடுங்கூட
 லாலவா யின்கண் அமர்ந்தவாதே.

7

இலங்கை யிராவணன் வெற்பெடுக்க
 எழில்விா ழுன்றி யிகைகிறும்பி
 நலங்கொளச் சேர்ந்தநன் ளாறுடைய
 நம்பெரு மானிது என்கொல்சொல்லாய்
 புலன்களைச் செற்றுப் பொறியைநீக்கிப்
 புத்தியி ழுந்தினைச் சிந்தைசெய்யும்
 அலங்க னல்லார்க ளமருங்கூட
 லாலவா யின்கண் அமர்ந்தவாதே.

8

பணியுடை மாலும் மலரினோனும்
 பன்றியும் வென்றிப் பறவையாயும்
 நணுகல ரியநன் ளாறுடைய
 நம்பெரு மானிது என்கொல்சொல்லாய்
 மணியொலி சங்கொலி யோடுமற்றை
 மாமுர சின்னொலி யென்றுமோவா
 தனிகளர் வேந்தர் புகுதுங்கூட
 லாலவா யின்கண் அமர்ந்தவாதே.

9

தடுக்குடைக் கையருஞ் சாக்கியருஞ்
சாதியி னீங்கிய வத்தவத்தர்

நடுக்குற நின்றநன் ளாறுடைய
நம்பெரு மானிது என்கொல்சொல்லாய்

எடுக்கும் விழவுந் நன்னுள்விழவு
மிரும்பலி யின்பினே டெத்திசையும்

அடுக்கும் பெருமைசேர் மாடக்கூட
லாலவா யின்கண் அமர்த்தவாதே.

10

அன்புடை யானை யானைக்கூட
லாலவாய் மேகிய தென்கொலென்று

கன்பொனை நாதனை நள்ளாற்றானை
நயம்பெறப் போற்றி நலங்குலாவும்

பொன்புடை சூழ்தரு மாடக்காழிப்
பூசான் ஞானசம் பத்தன்சொன்ன

இன்புடைப் பாடல்கள் பத்தும்வல்லா
ரிமையவ ரேத்த கிருப்பர்தாமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போகமார்த்த பூண்முலையா டன்னேடும் பொன்னகலம்
பாகமார்த்த பைங்கண்வெள் ளேற்றணணல் பரமேட்டி
ஆகமார்த்த தோலுடையன் கோவண வாயையின்மேல்
நாகமார்த்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாதே.

1

தோமிடைய காதுடையன் றோலுடை யன் றோலையாப்
பீடுடைய பேரர்விடையன் பெண்ணுமோர் பாலுடையன்
ஏடுடைய மேலுலகோ டேழ்கட லுஞ்சூழ்ந்த
நாடுடைய நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே . 2

ஆன்முறையா லாற்றவெண்ணீ ருடிய ணியிழையோர்
பான்முறையால் வைத்த பாதம் பத்தர்ப ணிந்தேத்த
மான்மறியும் வெண்மழுவுஞ் சூலமும் பற்றியகை
நான்மறையா னம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே . 3

புல்கவல்ல வார்சடைமேற் பூம்புனல் பெய்தயலே
மல்கவல்ல கொன்றைமலை மதியோடு டன்சூழப்
பல்கவல்ல தொண்டர்தம்பொற் பாதநி ழற்சேர
நல்கவல்ல நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே . 4

ஏறுதாங்கி யூர்திபேணி யேர்கொளி ளமதியம்
ஆறுதாங்குஞ் சென்னிமேலோ ராடர வஞ்சூடி
நீறுதாங்கி னூல்கிடந்த மார்பினி ரைகொன்றை
நாறுதாங்கு நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே . 5

திங்களுச்சி மேல்விளங்குந் தேவுனி மையோர்கள்
எங்களுச்சி யெய்யிறைவ னென்றடி யேயிறைஞ்சத்
தங்களுச்சி யால்வணங்குந் தன்னடி யார்கட்கெல்லாம்
நங்களுச்சி நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே . 6

வெஞ்சுடர்த்தி யங்கையேந்தி னிண்கொண்முழுவதிர
அஞ்சிடத்தோர் ஆடல்பாடல் பேணுவ தன்றியும்போய்ச்
செஞ்சடைக்கோர் திங்களுக்குத் திகழ்தரு கண்டத்துள்ளே
நஞ்சடைத்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே . 7

சிட்டமார்த்த மும்மதி லுஞ் சிலைவரைத் தீயம்பினுல்
சுட்டுமாட்டிச் சுண்ணவெண்ணீ ருடுவ தன்றியும் போய்ப்
பட்டமார்த்த செண்ணிமேலோர் பான்ம தியஞ்சுடி
நட்டமாடு நம்பெருமான் மேயது நள்ளாதே. 8

உண்ணலாகா நஞ்சுகண்டத் துண்டிட னேயொடுக்கி
அண்ணலாகா வண்ணனிழ லாரழல் போலுருவம்
எண்ணலாகா வுள்வினையென் றென்க வலித் திருவர்
நண்ணலாகா நம்பெருமான் மேயது நள்ளாதே. 9

மாசுமெய்யர் மண்டைத்தேரர் குண்டர்கு ணமிலிகள்
பேசும்பேச்சை மெய்யென் றெண்ணி யந்நெறி செல்லன்மின்
மூசுவண்டார் கொன்றைசூடி மும்மதி லும்முடனே
நாசஞ்செய்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாதே. 10

தண்புனலும் வெண்பிறைத் தாங்கிய தாழ்சடையன்
நண்புநல்லார் மல்குகாழி ஞானசம் பந்தனல்ல
பண்புநள்ளா நேத்துபாடல் பத்துமி வைவல்லார்
உண்புநீங்கி வானவரோ டிலகிலு றைவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிராகம் பண் - இத்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏடுமலி கொன்றையர் விர்துவிள வன்னி
மாடகல செஞ்சடையெ மைந்தனிட மென்பர்
கோடுமலி ஞாழல்குர வேறுசுர புண்ணை
நாடுமலி வாசமது வீசியநள் ளாதே.

விண்ணியல் பிறைப்பிள வரைப்புணன் முடித்த
புண்ணிய நிருக்குமிட மென்பர்ப்புவி தன்மேல்
பண்ணிய நடத்தொடிசை பாடுமடி யார்கள்
நண்ணிய மனத்தின்வழி பாடுசெய்நள் ளாதே.

2

விளங்கிழை மடந்தைமலை மங்கையொரு பாகத்
துளங்கொள விருத்திய வொருத்தனிட மென்பர்
வளங்கெழுவு தீபமொடு தூபமலர் தூவி
நளன்கெழுவி நாளும்வழி பாடுசெய் நள்ளாதே.

3

கொக்கரவர் கூன்மதியர் கோபர்திரு மேனிச்
செக்கரவர் சேருமிட மென்பர்தட மூழ்கிப்
புக்கரவர் விஞ்சையரும் விண்ணவரு நண்ணி
நக்கரவர் நாமநினை வெய்தியநள் ளாதே.

4

நெஞ்சமிது கண்டுகொ ளுனக்கென நினைந்தார்
வஞ்சம தறுத்தருளும் மற்றவனை வாணோர்
அஞ்சமுது காகியவர் கைக்கொழு வெழுந்த
நஞ்சமுது செய்தவ நிருப்பிடநள் ளாதே.

5

பாலனடி பேணவவ னூயிர் குறைக்குங்
காலனூடன் மாளமு னுதைத்தவ னூராம்
கோலமலர் நீர்க்குட மெடுத்தமறை யாளர்
நாளின்வழி நின்றுதொழில் பேணியநள் ளாதே.

6

நீதியர் நெடுத்தகையர் நீண்மலையர் பாவை
பாதியர் பசாபரர் பரம்பர ரிருக்கை
வேதியர்கள் வெள்ளியொழி யாதுமறை நாளும்
ஓதியான் னுமழு முணர்த்திடுநள் ளாதே.

7

சுதித்துவ ஸரக்கன்மு நெருக்கிவரை தன்னை
எடுத்தவன் முடித்தலை ன் பத்துமிகு தோளும்
ஆடாந்தவர் தமக்கிடம தென்பரளிபாட
நடத்தகல் வைத்திரள்கள் வைகியநள் ளாறே.

8

உயர்ந்தவ னுருக்கொடு திரிந்துலக மெல்லாம்
பயந்தவன் நினைப்பரிய பண்பணிட மென்பர்
வியந்தமரர் மெச்சமலர் மல்குபொழி லெங்கும்
நயந்தரும் லேதவொலி யார்திருநள் ளாறே.

9

சிக்கைதிரு கற்சமணர் தோர்தவ மென்னும்
பங்குனை யறுத்தருளு கின்றபா மன்னார்
மத்தமுழ வந்தரு விழாவொலியும் வேதச்
சந்தம்விர விப்பொழின் முயங்கியநள் ளாறே.

10

ஆடலர வார்சடைபன் ஆயிழைதன் னோடும்
நாடுமலி வெய்திட இருந்ததன்நள் ளாற்றை
மாடமலி காழிவளர் பந்தனது செஞ்சொல்
பாடலுடை யாரையடை யாபழிகள் நோயே

11

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிராகப் பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்

தளரிள வளரொளி தனதெழில் தருதிகழ் மலைமகள்
குளரிள வளரொளி வனமுலை யிணையவை குலவளின்
நளரிள வளரொளி மருவுநள் ளாறத் தநாமமே
மிளிரிள வளரொரி யிடிவிவை பழுதிலை மெய்மையே.

1

போதமர் தருபுரி குழலெழின் மலைமகள் பூணணி
சீதம தணிதரு முகிழிள வனமுலை செறிதலின்
நாதம தெழிலுரு வணையநன் ளாறர்தந் நாமமே
மீதம தெரியினி விடிவிவை பழுதிலை மெய்ம்மையே. 2

இட்டுறு மணியணி யிவர்புணர் வளரொளி யெழில்வடம்
கட்டுறு கதிரிள வனமுலை யிணையொடு கலவலின்
நட்டுறு செரிவயன் மறுவுநன் ளாறர்தந் நாமமே
இட்டுறு மெரியினி விடிவிவை பழுதிலை மெய்ம்மையே. 3

மைச்சனி வரியரி நயனிதொன் மலைமகள் பயனுறு
கச்சணி கதிரிள வனமுலை யவைவொடு கலவலின்
நச்சணி மிடறுடை யடிகுணன் ளாறர்தந் நாமமே
மெச்சணி யெரியினி விடிவிவை பழுதிலை மெய்ம்மையே. 4

பண்ணியன் மலைமகள் கதிர்விடு பருமணி யணிநிறக்
கண்ணியல் கலசம தனமுலை யிணையொடு கலவலின்
நண்ணிய குளிர்புனல் புதுநுநன் ளாறர்தந் நாமமே
விண்ணிய லெரியினி விடிவிவை பழுதிலை மெய்ம்மையே. 5

போதுறு புரிசூழன் மலைமக ளிளவளர் பொன்னணி
சூதுறு தளிர்நிற வனமுலை யவைவொடு துணததலின்
தாதுறு நிறமுடை யடிகுணன் ளாறர்தந் நாமமே
மீதுறு யெரியினி விடிவிவை பழுதிலை மெய்ம்மையே. 6

கார்மலி நெறிபுரி சூரி சூழன் மலைமகள் கவினுறு
சீர்மலி தருமணி யணிமுலை திகழ்வொடு செறிதலின்
தார்மலி நகுதலை யுடையநன் ளாறர்தந் நாமமே
ஏர்மலி யெரியினி விடிவிவை பழுதிலை மெய்ம்மையே. 7

மன்னிய வளரொளி மலைமக டளிர்நிற மதமிகு
பொன்னியன் மணியணி கலசம தனமுலை புணர்தலின்
தன்னிய தசமுக நெறியனள் ளாறர்தந் நாமமே
மின்னிய லெரியினி விடிவிவை பழுதினை மெய்மையே. 8

கான்முக மயிலியன் மலைமகள் கதிர்விடு கணமிகு
பான்முக மியல்பனை யிணையோடு பையிலின்
நான்முக னரியறி வரியநள் ளாறர்தந் நாமமே
மேன்முக வெரியினி விடிவிவை பழுதினை மெய்ம்மையே. 9

ஆத்திர நயனிதொன் மலைமகள் பயனுறு மதிசயச்
சித்திர மணியணி திகழ்முலை யிணையோடு செறிதலின்
புத்திரொ டமணர்பொய் பெயருநள் ளாறர்தந் நாமமே
மெய்த்திர ளெரியினி விடிவிவை பழுதினை மெய்ம்மையே. 10

சிற்றிடை யரிவைதன் வனமுலை நிணையோடு செறிதரும்
நற்றிற முறுகழு மலநகர் ஞானசம் பந்தன்
கொற்றவ னெதிரிடை யெரியினி விடவிவை கூறிய
சொற்றெரி யொருபத மறிபவர் துயரிலர் தூயரே. 11
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறுந்தொகை.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உள்ளா ருததோர் புண்டரி கத்திரள்
தெள்ளா ருச்சிவச் சோதித் திரளினைக்
கள்ளா ருதபொற் கொன்றை கமழ்சடை.
நள்ளா ருவென நம்மினை நாசமே.

ஆரணப்பொரு ளாமரு ளானார்
வாரணத்துரி போர்த்த மணனார்
நாரணன்னண்ணி யேத்துநள் ளாறனார்.
காரணக்கலை ஞானக் கடவுளே.

2

மேகம் பூண்டதோர் மேருனிற் கொண்டெயில்
சோகம் பூண்டழல் சோரத்தொட் டானவன்
பாகம் பூண்டமால் பங்கயத் தானெடு
நாகம் பூண்டுகத் தானென் ளானே.

3

மலியும் செஞ்சடை வாளா வம்மொடு
பொலியும் பூம்புனல் வைத்த புனிதனார்
நலியுங் கூற்றை நலிந்தநள் ளாறந்தம்
வலியுங் கண்டிது மாந்து மகிழ்வனே.

4

உறவ னாய்திறைந் துள்ளங் குளிர்பவன்
இறைவ னாகினின் றெண்ணிறைந் தானவன்
நறவ நாரும் பொழிற்றிரு நள்ளாறன்
மறவ னாய்ப்பன்றிப் பின்சென்ற பாயமே.

5

செக்க ரங்கழி செஞ்சுடர்ச் சோதியா
நக்கரங்க வார்த்தநள் ளாறனார்
வக்க ரன்னுயிர் வவ்விப மாயற்குச்
சக்க ரம்மருள் செய்த சதுரனே.

6

வஞ்சஞ் சிற்பொலி வின்ற கண்டத்தர்
விஞ்சையிற் செல்லப் பாவைக்கு வேந்தனார்
வஞ்ச நெஞ்சத் தவர்க்கு வழிகொடார்
நஞ்ச நெஞ்சர்க் கருளுநள் ளாறறே.

7

அல்ல நென்று மலர்க்கரு ளாயின
சொல்ல நென்றுசொல் லாமறைச் சோதியன்
வல்ல நென்றுவல் லார்வன மிக்கவர்
நல்ல நென்றுநல் லார்க்குநன் ளாரனே.

8

பாம்ப ணைப்பள்ளி கொண்ட பாமனும்
பூம்ப ணைப்பொலி கின்ற புராணமும்
தாம்ப ணிந்தளப் பொண்ணுத் தனித்தழல்
நாம்பணிந்தடி போற்றுநன் ளாறனே.

9

இலங்கை மன்ன னிருபது தோளிற
மலங்க மால்வரை மேல்விரல் வைத்தவர்
நலங்கொ ணீற்றநன் ளாறறை நாடோறும்
வலங்கொள் வார்வினை யாயின மாயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதிக்க ணுன்முகத்தி லொன்று சென்று
வல்லாத சொல்லுரைக்கத் தன்கைவாளால்
சேதித்த திருவடியைச் செல்ல நல்ல
சிவலோக நெறிவகுத்துக் காட்டு வாணே
மரதிமைய மாதொருக றாயி னானே
மாமலர்மே லயனோடு மாலுங்காணு
நாதியை நம்பியை நன்னாற் றானே
நானடியே நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே.

1

படையாணைப் பாசுபத வேடத் தாணைப்
 பண்டணங்கற் பார்த்தாணைப் பாவ மெல்லாம்
 அடையாமைக் காப்பாணை அடியார் தங்க
 ளருமருந்தை யாவாவென் றருள்செய் வரணைச்
 சடையாணைச் சந்திரனைத் தரித்தான் றன்னைச்
 சங்கத்த முத்தனைய வெள்ளை யேற்றின்
 கடையாணை நம்பியை நள்ளாற் றுனை
 நானடியே நினைக்கப்பெற் றுய்ந்தவாறே.

2

படவரவ மொன்றுகொண்டு டரையி லார்த்த
 பராபரணைப் பைஞ்ஞீவி மேவி னுனை
 அடலவரம் பற்றிக் கடைந்த நஞ்சை
 யமுதாக வுண்டாணை யாதி யாணை
 மடலரவ மன்னுபூங் கொன்றை யாணை
 மாமணியை மாணிக்காய்க் காலன் றன்னை
 நடலரவஞ் செய்தாணை நள்ளாற் றுனை
 நானடியே னினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே.

3

கட்டங்க மொன்றுதங் கையி லேந்திக்
 கங்கணமும் காதில்விடு தோடு மிட்டுச்
 சுட்டங்கம் கொண்டு துதையப் பூசிச்
 சுந்தரனாய்ச் சூலங்கை யேந்தி னுனைப்
 பட்டங்க மாலை நிறையச் சூடிப்
 பல்கணமுந் தாமும் பரந்த காட்டில்
 நடட்டங்க மாடியை நள்ளாற் றுனை
 நானடியே னினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே.

4

உலந்தார்தம் மங்கல்கொண் டிலக மெல்லா
 மொருநொடியி லுழல்வாளை யுலப்பிச் செல்வம்
 சிலந்தி தனக் கருள்செய்த தேவதேவைத்
 திருச்சிராப் பள்ளியெஞ் சிவலோ கனைக்
 கலந்தார்தம் மணத்தென்றுங் காத லாளைக்
 கச்சியே கம்பனைக் கமழ்பூங் கொன்றை
 நலந்தாங்கு நம்பியை நல்லாற் றுனை
 நானடியே னினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே.

5

குலங்கெடுத்தக் கோணிக்க வல்லான் றன்னைக்
 குலவரையின் மடப்பாவை யிடப்பாலாளை
 மலங்கெடுத்து மாதிர்த்த மாட்டிக் கொண்ட
 மறையவனைப் பிறைதவழ் செஞ் சடையி னுனைச்
 சலங்கெடுத்து தயாமூல தன்ம மென்னும்
 தத்துவத்தின் வழிநின்று தாழ்ந்தோர்க் கெல்லா
 நலங்கொடுக்கு நம்பியை நள்ளாற் றுனை
 நானடியே னினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே.

6

பூவிரியு மலர்க்கொன்றைச் சடையி னுனைப்
 புறம்பயத்தெம் பெருமாளைப் புகலா ராளை
 மாவிரியக் களிறுரித்த மைந்தன் றன்னை
 மறைக்காடும் வலிவலமு மன்னி னுனைத்
 தேவிரியத் திகழ்தக்கன் வேள்வி யெல்லாஞ்
 சிதைத்தாளை யுதைத்தவன்றன் சிரங்கொண் டாளை
 நாவிரிய மறைநகின்ற நள்ளாற் றுனை
 நானடியே னினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாறே.

7

சொல்லாணைச் சுடர்ப்பவளச் சோதியாணைத்
 தொல்லவுணர் புரமுன்று மெரியச் செற்ற
 வில்லாணை யெல்லார்க்கு மேலா னாணை
 மெல்லியலாள் பாகனை வேத நான்கும்
 கல்லாலி னீழ்ம்கி ழறங்கண் டாணைக்
 காளத்தி யாணைக் கயிலை மேய
 நல்லாணை நம்பியை நள்ளாற் றாணை
 நானடியே னினைக்கப்பெற் றயந்த வாறே.

8

குன்றாத மாமுனிவன் சாபம் சீங்கக்
 குரைகழலார் கூற்றுவினைக் குமைத்த கோணை
 அன்றாக வவுணர்புர மூன்றும் வேவ
 வாரழல்வா யோட்டி யடர்வித்தாணைச்
 சென்றாது வேண்டிற்றொன் றீவான் றன்னைச்
 சிவனையெம் பெருமானென் றிருப்பார்க் கென்றும்
 நன்றாக நம்பியை நள்ளாற் றாணை
 நானடியே னினைக்கப்பெற் றயந்த வாறே.

9

இறவாமே வரம்பெற்றே நென்று மிக்க
 விராவணனை யிருபதுதோ னெரிய ஐன்றி
 உறவாகி யின்னிசைகேட் டிரங்கி மீண்டே
 யுற்றபிணி தவிர்த்தருள வல்லான் றன்னை
 மறவாதார் உனக்கென்று மன்னி னாணை
 மாமதிய மலர்க்கொன்றை வன்னி மத்தம்
 நறவார்கெஞ் சடையாணை நள்ளாற் றாணை
 நானடியே னினைக்கப்பெற் றயந்த வாறே.
 திருச்சிற்றம்பலம்.

10

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்.

செம்பொன் மேனிவென் ணீரணி வாளைக்
கரிய கண்டனை மாலயன் காணாச்
சம்பு வைத்தழ லங்கையி னானைச்
சாமவேதனைத் தன்னொப்பி லானைக்
கும்ப மாகரி யின்னுரி யானைக்
கோவின் மேல்வருங் கோவினை யெங்கள்
நம்ப னைகள் ளாறனை யமுதை
நாயி னேன்மறந் தென்னினைக் கேளே.

1

விரைசெய் மாமலர்க் கொன்றையி னானை
வேத சிதனை மிகச்சிறந் துருகிப்
பரசு வாரினைப் பற்றறுப் பாளை
பாடலோ டானஞ்சு மாடவல் லானைக்
குரைக டல்வரை யேழுல குடைய
கோனைக் ஞானக் கொழுந்தினைக் கொல்லை
நரைவிடை யுடைகள் ளாறனை யமுதை
நாயி னேன்மறந் தென்னினைக் கேளே.

2

பூவில் வாசத்தைப் பொண்ணினை மணியைப்
புவியைக் காற்றினைப் புனலனல் வெளியைச்
சேவின் மேல்வருஞ் செல்வனைச் சிவனைத்
தேவ தேவனைத் தித்திக்குந் தேனைக்
காவியங் கண்ணி பங்களைக் கங்கைச்
சுடைய னைக்கா மரத்திசை பாட
நாவி லாறுகள் ளாறனை யமுதை
நாயி னேன்மறந் தென்னினைக் கேளே.

3

தஞ்ச மென்றுதன் றுளது வடைந்த
பாலன்மேல் வந்த காலனை யிருள்
நெஞ்சி லோருதை கொண்டபி ராளை
நினைப்ப வர்மன நீங்கவில் லாளை
விஞ்சை வானவர் தானவர் கூடிக்
கடைந்த வேலையுண் மிக்கெழுந் தெரியும்
நஞ்சமுண்டநள் ளாறனை யமுதை
நாயி னேன்மறந் தென்னினைக் கேனை.

4

மங்கை பங்களை மாசிலா மணியை
வான நாடனை யேனமேர டன்னம்
எங்கு நாடியுங் காண்பரி யாளை
யேழை யேற்கொளி வந்தபி ராளை
அங்க நான்மறை யானிறை கின்ற
வந்த னாள் ரடியது போற்றும்
நங்கள் கோனைநள் ளாறனை யமுதை
நாயி னேன்மறந் தென்னைக் கேனை.

5

கற்பக த்தினைக் கணகமால் வரையைக்
காம கோபனைக் கண்ணுத லாளைச்
சொற்ப தப்பொரு ளிருளறுத் தருளுந்
துய சோதியை வெண்ணெய்நல் லூரில்
அற்பு தப்பழ வாவணங் காட்டி
படியன வென்னை யாளுது கொண்ட
நற்ப தத்தைநள் ளாறனை யமுதை
நாயி னேன்மறந் தென்னினைக் கேனை.

6

மறவ னையன்று பன்றிப்பின் சென்ற
 மாயனை நால்வர்க் காலின்கீ முரைத்த
 ஆறவ னையம ரர்க்கரி யானை
 யம்மர் சேனைக்கு நாயக னுன
 குறவர் மங்கைதன் கேள்வனைப் பெற்ற
 கோனை நான்செய்த குற்றங்கள் பொறுக்கும்
 நறை விரியுநள் ளாறனைப் யமுதை
 நாயி னேன்மறந் தென்னினைக் கேனை.

7

மாதி னுக்குடம் பிடங்கொடுத்த தானை
 மணியினைம்பணி வார்வினை கெடுக்கும்
 வேதனை வேத வேள்வியர் வணங்கும்
 விமல னையடி யேற்கெளி வந்த
 தூதனைத் தன்னைத் தோழமை யருளிக்
 தொண்ட னேன்செய்த துரிசுகள் பொறுக்கும்
 நாத னைநள் ளாறனை யமுதை
 நாயினைன்மறந் தென்னினைக் கேனை.

8

இலங்கை வேந்த னெழிறிகழ் கயிலை
 யெடுப்ப வாங்கிம வான்மக ளஞ்சத்
 துலங்கு நீள்முடி யொருபதந் தோள்க
 ளிருப துந்நெரித் தின்னிசை கேட்டு
 வளங்கை வாரொடு நாமமுக் கொடுத்த
 வள்ளலைப் பிள்ளை மாமதிச் சடைமேல்
 நலங்கொள் சோதிநள் ளாறனை யமுதை
 நாயி னேன்மறந் தென்னினைக் கேனை.

9

செறிந்த சோலைகள் சூழ்ந்த நள்ளாற்றஞ்
சிவனை நாவலூர் சிங்கடி தந்தை

மறந்து நான்மற்று நினைப்பதே தென்று
வனப்பகையைப் ப னூரவன் றெண்டன்

சிறந்த மாலைக ளஞ்சினே டஞ்சுள்
சின்னையுள் னுருகிச் செப்ப வல்லார்த்

கிறந்து போக்கில்லை வரவில்லை யாகி
யின்ப வெள்ளத்து ளிருப்பர்க ளினினிதே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

10

உ

திருத்தொண்டர் புராணம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் எழுந்தருளியது.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சீர்தரு செங்காட்டங்குடி நீடுந் திருநள்ளா
றூர்தரு சோலை சூழ்தரு சாந்தை அயவந்தி
வார்திகழ் மென்முலை யாளொரு பாகன் திருமருகல்
வர்தரு மன்பால் சென்று வணங்கி வின்புற்றார்.

1

சுந்திரமூர்த்தி சுவாமிகள் எழுந்தருளியது.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பரிசனமு முடன்போதப் பாங்கமைந்த பதிகடொறும்
கரியுரிவை புனைந்தார்தங் கழல்தொழுது மகிழ்ந்தேத்தித்
துரிசறு பெருந்தொண்டர் நள்ளாறு தொழுவதற்குப்
புரிவுமமெய்த் திருத்தொண்ட ரெதிர்கொள்ளப் புக்கனைந்
[தார் 2]

விண் தடவு கோபுரத்தைப் பணிந்துகர மேற்குவித்துக்
கொண்டுபுகுந் தண்ணலார் கோயிலினை வலஞ்செய்து
மண்டியபே ரன்பினொடு மன்னிதிரு நள்ளாற்
புண்டரிகச் சேவடிகீழ்ப் பொருந்தநில மிசைப்பணிந்தார்.3

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் எழுந்தருளியது
திருச்சிற்றம்பலம்.

பங்கையப்பா சடைத்தடஞ்சூழ் பழனநாட்
டகன்பதிகள் பலவும் நண்ணி
மங்கையொரு பாகத்தார் மகிழ்கோயில்
என்பலவும் வணங்கிப்போற்றித்
தங்கிசையாழ்ப் பெரும்பாண ருடன்மறையோர்
தலைவனார் சென்று சார்த்தார்
செங்கைமான் மழுவேந்தும் சினவிடையார்
அமர்த்தருளுந் திருநள் ளாமு.

4

நள்ளாற்றி லெழுந்தருளு நம்பர்திருத்
தொண்டர்குழாம் நயந்து சென்று
கொள்ளாற்றி லெதிர்கொண்டு குலவியுடன்
சூழ்த்தணையக் குறுகிக் கங்கைத்
தெள்ளாற்று வேணியர்தந் திருவளர்கோ
புரம் இறைஞ்சிச் செல்வக் கோயில்
உள்ளாற்ற வலங்கொண்டு திருமுன்பு
தாழ்ந்தெழுந்தார் உணர்வின் மிக்கார்.

5

உருகியவன் புறுகாத லுள்ளுருகி
நனையீரம் பெற்றாற் போல

மருவுதிரு மேனியெல்லாம் முகிழ்த்தெழுந்த
மயிர்ப்புளகம் வளர்க்குராய்

அருவிசொரி திருநயனத் தானந்த
வெள்ளமிழிந் தலைய நின்ற

பொருவில்பதி கம்போக மார்த்தபூண்
முலையா ளென்றெடுத்துப் போற்றி.

6

யாழ்நரம்பி லாரவியல் விசைகூடப்
பாடியே எண்ணில் கற்பச்

சேணளவு படவோங்குந் திருக்கடைக்காப்
புச்சாதிச் செங்கண் நாகப்

பூண்கலத் தவர்பாதம் போற்றிசைத்துப்
புறத்தணைந்து புவன மெத்தும்

பாணனார் யாழிலிடப் பாஸறா
வாயாருள் பணித்த போது.

7

பிள்ளையார் திருத்தாளங் கொடுபாடப்
பின்புபெரும் பாண னார்தாம்

தெள்ளமுத வின்னிசையின் தேம்பொழிதந்
திரியாழைச் சிறக்க வீக்கிக்

கொள்ளவிடம் பொழுதின்கட் குவலயத்தோர்
களிகூரக் குலவு சண்பை

வள்ளலார் திருவுள்ளம் மகிழ்ந்துதிருந்
தொண்டருடன் மருவுங் காலை.

8

மன்னுதிரு நள்ளாற்று மருந்தவணங்
கிப்போந்து வாச நன்னீர்ப்

பொன்னிவளந் தருநாட்டுப் புறம்பணைசூழ்
திருப்பதிகள் பலவும் போற்றிச்

செந்நெல்வயற் செங்கமல முடிமலருந்
திருச்சரத்த மங்கை மூலூர்

தன்னிலெழுந் தருளினார் சைவசிகா
மணியார்மெய்த் தவத்தோர் சூழ.
திருச்சிற்றம்பலம்.

9

தலபுராணம்

சனீசுவரர் துதி.

பெருவாச நளனெடுமீவந் தவன்றீர்த்த மாடுதலாற்
பெற்ற பேற்றா

லொருவாவந் தெம்பெருமா னருள்பெற்று மிகவுமன
முவுகை பூப்பச்

கருவாசற் புக்காற்போற் புருந்தொளிரு நள்ளாற்றுக்
கனக வச்சரத்

திருவாச லிடனின்ற மந்தனிரு செந்தளிர் த்தாள்
சுந்தை செய்வோம்.

திருப்புகழ்.

பச்சையொண்கிரி போலிருமாதன
முற்றி தம்பொறி சேர்குழல்வாளயில்
பற்றுபுண்டரி காமென எய்கயல்

விழிஞான

பத்திவெண்டா ளாமெனும் வாணகை
வித்ருமஞ்சிலை போல்தலாரிதழ்
பத்மசெண்பக மாமனுபூதியி

னழகாளென்

றிச்சையந்தரி பார்வதிமோகினி
தத்தைபொன்கவி னுலிலேபோல்வயி
றிற்பசுக்கினி யானமினுவிடை யபிராமி

எக்குலக்குடி லொடுலகியாவையு
மிற்பதிந்திரு நாழிநெலாலற
மெப்பொதும்பகிர் வாள்குமரான வுருகேனே

கச்சையந்திரு வாளுமீராறுடை
பொற்புயங்கனும் வேலுமீராறுள
கட்சிவங்கம லமுகமாறுள முருகோனே

கற்பகந்திரு நாடியர்வாழ்வுற
சித்தர்விஞ்சையர் மாகர்சபாசென
கட்டவெங்கொடு சூர்களைவேற கிடும்வேலா

நச்சுவெண்பட மீதனைவார்முதில்
பச்சைவண்புய னூர்கருடாசனர்
நற்கார்தனு கோல்வளைநேயிர் மருகோனே

நற்புனந்தனில் வாழ்வனிநாயகி
யிச்சைகொண்டரு வாரணமதொடு
நத்திவந்துள ளாறுறைதேவர்கள் பெருமானே

காழியர் தலைவன் கைதவன் காணக் கனலிடைப்
பெய்துமே சிதைவுறு நிலகி

யூழிகள் பலவு முதலுமெய்ப் பேரக மார்த்தபூண்
முலையின னுடனுறை பரமன்

சூழிகு முலகில் நளன்முத வகைகருக் கருளுநள்
ளாறதன் மான்மிய மடியேன்

வாழிமெய் கண்டான் வழிவரு தருமை சண்முக
குரவ ருடர வணரந்தேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

